

Серед найважливіших принципів оплати праці є принцип єдності та диференціації, метою якого є встановлення єдиних умов праці для всіх працівників та їх диференціація за певних обставин для певних категорій працівників. Кожен має право заробляти на своє життя, проте це право диференціюється залежно від певних об'єктивних обставин, зумовлених специфікою галузей виробництва, професійними, статевими, віковими особливостями працівників, місцезнаходженням підприємств тощо. Ці обставини потребують особливого підходу до правового забезпечення умов праці. У результаті об'єктивні обставини призводять до порушення єдиних правил, що регулюють застосування праці, і вимагають видання спеціальних норм, які пристосовують загальні правові приписи до специфічних умов праці [5, с. 24].

Конституцією України гарантується своєчасне одержання заробітної плати [6]. Так, вона повинна виплачуватися працівникам не рідше двох разів на місяць через проміжок часу, що не перевищує шістнадцяти календарних днів [3].

На завершення можна сказати, що Закон України «Про оплату праці» від 24 березня 1995 р. став прогресивним поштовхом у правовому регулюванні винагороди за працю. У ньому передбачені основні економічні, правові та організаційні принципи оплати праці працівників, які працюють на підприємствах усіх форм власності. Крім цього, важелем зростання заробітної плати в Україні може стати запровадження політики так званої солідарної заробітної плати.

Сьогодні трудове законодавство України, яке залишалося незмінним впродовж десятки років, потребує чітких, докорінних економіко-правових реформ. Адже, без впровадження ефективних змін в систему законодавства, які б норми, щодо регулювання оплати праці працівників, їх соціальні гарантії не приймалися державою, всі вони носитимуть лише декларативний характер.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Попов С. В. *Форми реалізації права на працю: проблеми теорії та практики* : Монографія. — Х.: Видавництво «ФІНН», 2009. — С. 42
2. Фатуев А. А. *Вознаграждение за труд по советскому трудовому праву*. — М.: Юрид. лит., 1977. — С. 56.
3. *Кодекс законів про працю України ВВР, 1971, додаток до N 50, ст. 375.*
4. Капліна Г. А. *Гендерна диференціація оплати праці / Актуальні проблеми права: теорія і практика*. — Луганськ, 2008. — № 10. — С. 67.
5. Караваев Я. А. *Основные принципы советского трудового права / Я. А. Караваев, Г. И. Гуляев*. — М.: ВЮЗИ, 1957. — С. 24–25.
6. Конституція України від 28 червня 1996 р. // *Відомості Верховної Ради України*. — 1996. — № 30. — ст. 141.

Костишена М.І.

Науковий керівник: Павлюк Н.М.

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ОФОРМЛЕННЯ СПАДЩИНИ

Кожна людина в процесі свого життя набуває певне майно – предмети матеріального світу, які перебувають у власності суб'єкта права, у тому числі: речі, їх сукупність, майнові права та обов'язки, гроші і цінні папери, а також майнові права на них[1].

Однак, в результаті такого юридичного факту як «смерть» – усе майно розподіляється між спадкоємцями. Які можуть успадкувати усі права та обов'язки, що належали померлій особі на момент відкриття спадщини і не припинилися внаслідок її смерті [2]. Водночас не можна успадкувати права та обов'язки, що нерозривно пов'язані з особою, зокрема: 1) особисті немайнові права, 2) право на участь у товариствах та право членства в об'єднаннях громадян, якщо інше не встановлено законом або їх установчими документами, 3) право на відшкодування шкоди, завданої каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, 4) права на аліменти, пенсію, допомогу або інші виплати, встановлені законом, 5) права та обов'язки особи як кредитора або боржника, якщо вони нерозривно зв'язані із особою боржника чи кредитора.

У момент відкриття спадщини – у день смерті спадкодавця або набрання законної сили рішенням суду про оголошення особи померлою, виникає спадкове правовідношення, адже в цей

момент виникає необхідність вирішення юридичної долі майна померлого (правонаступництва). Основним змістом спадкових правовідносин є право на спадкування, яке належить спадкоємцю [3, с.33].

У випадку прийняття спадщини слід враховувати, що не допускається прийняття спадщини з умовою чи застереженням [4]. Так, не можна прийняти лише якусь частину майна, що входить до складу спадщини, а від іншої частини відмовитися взагалі чи прийняти її під якоюсь умовою. Спадкоємець, який прийняв частину спадщини, вважається таким, що прийняв усю спадщину.

Для прийняття спадщини необхідно подати відповідну заяву до нотаріуса, за місцем відкриття спадщини. З поданням таких документів як: свідоцтво про смерть спадкодавця, документ, що посвідчує особу спадкоємця (паспорт, свідоцтво про народження), документи на спадкове майно, документи, що підтверджують родинні стосунки з померлим [5]. Після чого нотаріусом відкривається спадкова справа.

За загальним правилом спадкоємець, який протягом шестимісячного строку, не подав заяву про прийняття спадщини, вважається таким, що не прийняв її [6]. Разом з тим законодавством передбачені випадки, коли строк на прийняття спадщини може бути продовжений.

Отже, слід виділити такі основні етапи для оформлення спадщини, а саме: 1) щоб оформити спадщину після смерті необхідно подати заяву приватному або державному нотаріусу. Якщо заява не була подана раніше іншим спадкоємцем, то можна її подати до будь-якого нотаріуса, якщо – була то потрібно подати до того нотаріуса, куди було подано першу заяву. 2) Строк для прийняття спадщини становить 6 місяців. 3) У разі пропуску строку для прийняття спадщини, подати заяву можна за наявності письмової згоди інших спадкоємців (якщо вони є) або ж у судовому порядку [7]. Для продовження терміну в судовому порядку потрібні поважні причини пропуску строку, такі як відрядження або хвороба.

Отже, оформлення спадщини, це складна юридична процедура, яка оформляється нотаріусом на підставі смерті спадкодавця на користь спадкоємця, в порядку спадкування за законом або заповітом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Основні поняття спадкового права [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: http://www.big-lib.com/book/1_rimske_pravo/160__1_Osnovni_ponyattya_spadkovogo_prava.*
2. *Варто знати: як отримати спадщину [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://www.i-law.kiev.ua/var-to-znati-yak-otrimati-spadshinu/>.*
3. *І. Я. Федорич. Способи прийняття спадщини: теоретично-правовий аналіз спадкового правовідношення / І. Я. Федорич. // НАУКА І ПРАКТИКА. – 2012. – С. 33–38.*
4. *Юрченко Т. В. Загальні засади прийняття та оформлення спадщини [Електронний ресурс] / Тетяна Володимирівна Юрченко – Режим доступу до ресурсу: https://minjust.gov.ua/m/str_9266*
5. *Все про спадкування [Електронний ресурс]. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <http://khoda.gov.ua/vse-pro-spadkuvannja>.*
6. *Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 року № 435-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – №№ 40-44. – Ст. 356.*
7. *Як відбувається оформлення спадщини в Україні [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://ursambo.com/ukr/zahist-prav-simyi/yak-vidbuvayetsya-oformlennya-spadshini-v-ukrayini.html>.*

С. Красько

Науковий керівник: к. ю. н. Бек У. П.

ОРЕНДНІ ЗЕМЕЛЬНІ ВІДНОСИНИ В УКРАЇНІ: ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ

Земельні ресурси є важливою складовою національного багатства України і перебувають під особливою охороною держави. Тому необхідною умовою забезпечення економічної безпеки держави є ефективне функціонування земельного ринку. Відповідно до цього врегулювання земельних відносин, раціоналізація землекористування та формування ринку земель сільськогосподарського призначення вважаються одними із шляхів розвитку аграрного сектора економіки.